

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/100/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011200098
Dátum vydania rozhodnutia:	17.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5011200098.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľov: v rade A/ COOP Jednota Trstená, spotrebné družstvo, so sídlom Hattalova 100, Trstená, IČO: 36 012 815, právne zastúpený JUDr. Jozefom Polákom advokátom, AK so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1718, v rade B/ ŽIAREC, poľnohospodárske družstvo, so sídlom Tvrdošín, IČO: 00 191 175, právne zastúpený Mgr. Igorom Paliderom, advokátom, AK so sídlom Zubrohľava, Klinec II, č. 215, proti odporcovi: Správa katastra Tvrdošín, so sídlom Medvedzie 254, Tvrdošín, za účasti účastníkov konania: v rade 1/ Urbárski spolumajitelia, pozemkové spoločenstvo so sídlom Trojičné námestie 185, Tvrdošín, právne zastúpený JUDr. Ivetou Brindzovou, advokátkou, AK so sídlom v Púchove, Moravská 4312, v rade 2/ C. I., bytom M. v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. V 1204/2003 zo dňa 13. augusta 2010, na odvolanie navrhovateľov v rade A/ a v rade B/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/5/2011-112 zo dňa 13. apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/5/2011 - 112 zo dňa 13. apríla 2012 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 22Sp/5/2011-112 zo dňa 13. apríla 2012 Krajský súd v Žiline potvrdil rozhodnutie odporcu Správy katastra Tvrdošín č. V 1204/2003 zo dňa 13. augusta 2010, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností vo veci účastníkov kúpnej zmluvy medzi ŽIAREC, poľnohospodárske družstvo ako predávajúcim a COOP Jednota Trstená, spotrebné družstvo, ako kupujúcim, týkajúcej sa prevodu časti pozemnoknižnej parcely č. 5669 evidovanej v pozemnoknižnom protokole č. 1 pod AI r.č. 157 pre k .ú. F., ktorá podľa priloženého Geometrického plánu č. 45/2001 vyhotoveného C. N., tvorí diely č. 11 o výmere 918 m², č. 12 o výmere 39 m² a č. 13 o výmere 43 m² parcely č. 1479/22 o výmere 1000 m² a ktorá rozdelením podľa Geometrického plánu č. 62/2002, vyhotoveného C. N. je zameraná ako p. č. 1479/22 o výmere 319 m², p.č. 1479/40 o výmere 147 m² a p.č. 1479/41 o výmere 534 m² a to v zmysle § 31 ods. 3 Katastrálneho zákona.

Správa katastra Tvrdošín v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedla, že pri svojom rozhodovaní vychádzala z platných údajov katastra nehnuteľností, v konkrétnom prípade z údajov LV č. XXXX, k.ú. F., nakoľko ku dňu vydania rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vklad nedošlo k spochybneniu hodnovernosti údajov na LV č. XXXX k.ú. F.. Oprávnenie predávajúceho nakladať s nehnuteľnosťou, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy nebolo preukázané v zmysle § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona. Spor ohľadne oprávnenia nakladať s pozemkom CKN p. č. 1479/22 môže vyriešiť súd na základe určovacej žaloby v občianskom súdnom konaní.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu v zmysle § 250i a nasl. O.s.p. v zmysle odvolacích dôvodov (§ 249 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250i ods. 2 O.s.p.), pričom zistil, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a preto ho potvrdil podľa § 250q ods. 1 O.s.p. z nasledujúcich dôvodov:

Súčasťou správneho spisu je rozhodnutie Okresného úradu v Tvrdošíne, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. PPLH-2001/00994,2 zo dňa 27. februára 2001, právoplatné dňa 11. marca 2002 a potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10S/78/2001, ktoré vo výroku konštatuje, že bývalí Urbárski spolumajitelia Mesta Tvrdošín uvedení v pripojenom zozname oprávnených osôb, spĺňajú podmienky podľa Zákona o pôde uvedené v § 6 ods. 1 písm. d) zákona a priznáva sa im vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, zapísané v k. ú. F. v pozemnoknižnom protokole č. 1, pričom sa vo výroku rozhodnutia PK p. č. 5669 nenachádza. V odôvodnení sa uvádza, že pre objektívne príčiny sa vydávajú v tomto rozhodnutí iba tie nehnuteľnosti, u ktorých je predmet vydania jednoznačný. U parciel, ktoré sa delia na časti, ako napr. zastavaná, zvyšok združený v hone PD, je potrebné osobitne preverovať v katastrálnom odbore stav, ktorý je skutočný, teda ktorá KN parcela a o akej výmere a podobne. Ďalej sa budú posudzovať parcely, ktoré sa celé nevýdávajú, nakoľko je tu zo zákona prekážka. Jedná sa o parcely, medzi ktorými bola uvedená i PK p. č. 5669, za ktoré sa bude možno radiť náhrada. O ostatných parcelách už bolo rozhodnuté v predchádzajúcich konaniach.

Rozhodnutím Pozemkového úradu Dolný Kubín č.k. ROK 194-1-A1/1995 zo dňa 24. januára 1995 pozemkový úrad schválil dohodu o vydaní nehnuteľností zo dňa 8. júna 1993 a 21. februára 1992 medzi podielníkmi spoločnosti Urbárskych spolumajiteľov Tvrdošín a Poľnohospodárskym družstvom Tvrdošín a Odštepým lesným závodom Námestovo, podľa ktorej sa vydávajú oprávneným osobám zo zákonného dôvodu podľa § 6 ods. 1 písm. d) Zákona o pôde nehnuteľnosti, ktoré sú uvedené vo výroku. Čo sa týka PK p. č. 5669 v Protokole 1, táto sa v rozhodnutí nenachádza. Rovnako o tejto PK parcele nebolo rozhodované v rozhodnutí OÚ Tvrdošín, odbor OP LH č. 98/00946-017 zo dňa 12. júna 1998, potvrdené rozsudkom KS v Žiline č. k. 10S 78/2001 zo dňa 14. decembra 2001, ani v rozhodnutí Pozemkového úradu Dolný Kubín č.k. ROK 194-1-C1/1995 zo dňa 24. januára 1995.

Procesný súd vyžiadal vyjadrenie Obvodného pozemkového úradu Námestovo, aby sa vyjadril, či reštitučný nárok podielníkov spoločnosti Urbárski spolumajitelia Mesta Tvrdošín uplatnený podľa zákona č. 229/1991 Zb. obsahoval aj nárok na vydanie PK p. č. 5669 vo vložke 1, k. ú. F.. Obvodný pozemkový úrad v odpovedi zo dňa 15. mája 2011 uviedol, že podielníkmi spoločnosti Urbárski spolumajitelia Mesta Tvrdošín bol uplatnený podľa zák. č. 229/1991 Zb. reštitučný nárok na nehnuteľnosti, medzi ktorými bol uplatnený nárok aj na vydanie PK p. č. 5669 z Protokolu č. 1 k. ú. F.. Na otázku, aby súdu predložil právoplatné rozhodnutie, ktoré by riešilo reštitučný nárok členov pozemkového spoločenstva vo vzťahu k tejto PK parcele uviedol, že nemôže predložiť žiadne rozhodnutie, ktorým by sa navrátilo vlastníctvo k predmetnému pozemku z toho dôvodu, že uvedený pozemok nebolo možné vydať, pretože po prechode do vlastníctva JRD bol zastavaný a to je pre vydanie takéhoto pozemku v zmysle platných predpisov zákonnou prekážkou. Na otázku, aby uviedol, či už bolo vydané rozhodnutie o reštitučnom nároku podielníkov spoločnosti Urbárski spolumajitelia Mesta Tvrdošín ohľadne nehnuteľností, ktoré nie je možné navrátiť z dôvodu zákonných prekážok podľa Zákona o pôde uviedol, že bolo vydané rozhodnutie č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, právoplatné dňa 27. februára 1995, v ktorom sa PK p. č. 5669 nachádza o celkovej výmere 13383 m², ktorá bola zobrať pod výstavbu Jednoty a PNZ. Konanie nadriadených orgánov voči tomuto

rozhodnutiu a to konkrétne zrušenie tohto rozhodnutia Krajským úradom, OPPLH a zamietnutie odvolania voči tomuto rozhodnutiu zo strany Ministerstva pôdohospodárstva SR bolo a je v rozpore s § 9 ods. 6 zák. č. 229/1991 Zb., lebo zákonodarca nezveril rozhodovanie v reštitučných konaniach o opravnom prostriedku nadriadeným orgánom v správnom konaní, ale špeciálne len príslušným krajským súdom. Z tohto dôvodu sú tieto rozhodnutia aktami nulitnými a rozhodnutie č. ROK 194-1-B 1/1995 považuje za právoplatné a vykonateľné.

Zároveň obvodný pozemkový úrad v prílohe predložil rozhodnutie č. ROK 194-1- B1/1995 zo dňa 24. januára 1995. Vyplyva z neho, že vo výroku tohto rozhodnutia sa PK p. č. 5669 nenachádza. Je uvedená len v odôvodnení tohto rozhodnutia v časti 5. Pod marginálnou rubrikou "Pre ostatnú výstavbu boli zabraté tieto parcely:", kde je uvedený: časť p. č. 5669 o výmere 13383 m² k. ú. F..

Krajský súd si vyžiadal spis Správy katastra Tvrdošín N 5/2003, v ktorom konaní podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia malo byť rozhodnuté o zápise vlastníckeho práva k CKN p. č. 1479/22 o výmere 1000 m² pre subjekt Urbárski spolumajitelia, pozemkové spoločenstvo Tvrdošín. Odporca predložil overenú kópiu knihy registra podaní pre register N, kde je zapísané podanie nájomnej zmluvy pod sp. zn. N 5/2003. Podľa tohto registra pod poradovým číslom 5. dňa 13. augusta 2003 Urbárski spolumajitelia Tvrdošín a C. I., M. podali návrh, týkajúci sa parcely 5669 v protokole č. 1. Podľa správy odporcu, nájomná zmluva uzavretá medzi týmito subjektmi, doručená správe katastra 13. augusta 2003, bola zapísaná dňa 25. novembra 2003 pod položkou č. 281/2003 k. ú. F.. Nájomný vzťah z tejto nájomnej zmluvy bol zapísaný aj na LV č. XXXX k. ú. F.. Tento list vlastníctva bol zrušený položkou 33/04, pod ktorou bol zapísaný vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy V 1204/2003 (prvé rozhodnutie o vklade v poradí v preskúmanom konaní zo dňa 23. decembra 2003).

V správnom spise sa nachádza pod sp. zn. N 5/2003 žiadosť pozemkového spoločenstva a C. I. zo dňa 21. júla 2003 na zápis nájomnej zmluvy ohľadne časti PK p. č. 5669 zapísanej v protokole č. 1, ktorá podľa GP č. 45/2001 je tvorená dielmi č. 11, 12 a 13 ako novovytvorená CKN p. č. 1479/22 - zastavaná plocha o výmere 1000 m². Súčasne s touto žiadosťou bola doručená žiadosť Urbárskych spolumajiteľom, pozemkové spoločenstvo zo dňa 12. augusta 2003 pod sp. zn. Z 811/2003, z ktorej obsahu je zrejmé, že žiadajú zapísať ich vlastníctvo do katastra k PK parcele č. 5669 v k. ú. F.. Obe žiadosti boli doručené na správu katastra dňa 13. augusta 2003. Na výzvu správy katastra pozemkové spoločenstvo predložilo ako dôkaz svojho vlastníctva oznámenie Okresného úradu v Tvrdošíne OPPLH, že „je v riešení rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici rozsudkom č. 20S/110/96 a 23S/111/96, v ktorom je vysvetlené, že Urbár Tvrdošín vznikol podľa zákonného článku z roku 1898 a nepodliehal mechanizmu zákona č. 81/1949 Zb., § 2 písm. a) a b) a teda ani reštitučnému zákonu". V oznámení zo dňa 8. decembra 2003 správa katastra uviedla, že vzhľadom k tomu, že v katastri nehnuteľností nie je zapísané vlastnícke právo k pozemku, ktorý je predmetom nájmu na základe nájomnej zmluvy zo dňa 21. júla 2003, nie je možné zapísať nájomnú zmluvu N 5/2003 do katastra nehnuteľností. Predložené listiny nie sú spôsobilé na vykonanie záznamu podľa § 36 katastrálneho zákona, z tohto dôvodu boli vrátené naspäť, medzi nimi aj nájomná zmluva spolu s geometrickým plánom, ktorý bol predložený na zápis vlastníckeho práva. Podľa odtlačku pečiatky na tejto zmluve však napriek tomu došlo dňa 25. novembra 2003 k zapísaniu tejto zmluvy do katastra nehnuteľností pod ČZV 281/03. Napriek uvedenému teda nájomná zmluva bola zapísaná do katastra nehnuteľností, ako aj vlastnícke právo pozemkového spoločenstva.

Súd pomocou aplikácie Katastrálny portál Úradu geodézie, kartografie a katastra SR vyhotovil výpis z LV č. XXXX, kat. úz. F.. Pozemok p.č. 1479/22 o výmere 1000 m² je zapísaný vo vlastníctve Urbárskych spolumajiteľov, pozemkové spoločenstvo Tvrdošín v 1/1. Titul nadobudnutia nie je uvedený. V iných údajoch je uvedený: Zmluva o nájme pozemku N-5/2003 na pozemok KN p.č. 1479/22 zast. plochy o výmere 1000 m² na dobu 99 rokov pre nájomcu C. I. nar. XX. G. XXXX, trvale bytom M., g. pl. č. 45/2001-48/05.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že správa katastra rozhodla vecne správne, avšak krajský súd sa nestotožnil s dôvodmi, ktoré uviedla vo svojom rozhodnutí. Svoje rozhodnutie v

podstate odôvodnila tým, že keďže na súčasnom liste vlastníctva č. XXXX k. ú. F. je ako vlastník CKN p. č. 1479/22 o výmere 1000 m² vedený Urbárski spolumajitelia, pozemkové spoločenstvo Tvrdošín, mala za to, že navrhovateľ v rade B/ Poľnohospodárske družstvo ŽIAREC nemôže disponovať s vlastníctvom, keďže nie je ako vlastník uvedený v katastri nehnuteľností.

Krajský súd v Žiline má za to, že tento údaj ohľadne vlastníctva k tejto nehnuteľnosti nie je hodnoverný v zmysle § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, v znení neskorších predpisov (Katastrálneho zákona), podľa ktorého údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak, pretože v súdnom konaní o prieskume napadnutého rozhodnutia bol preukázaný opak. V zmysle ustanovenia § 70 katastrálneho zákona sú údaje katastra, [medzi ktoré patria aj údaje o právach k nehnuteľnostiam, vrátane identifikačných údajov o vlastníkoch nehnuteľností § 7 písm. c)] hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje právnu domnienku, ktorá pripúšťa dôkaz opaku. Súd ju má preto za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyjde najavo opak (§ 133 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní môže súd riešiť prejudiciálne otázky (§ 135 O.s.p.). Posúdenie otázky vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci nie je otázkou uvedenou v § 135 ods. 1 O.s.p., ktoré ustanovenie taxatívne vymedzuje prípady, ktoré súd nemôže v konaní riešiť ako otázky predbežné. Preto je súd oprávnený riešiť túto otázku prejudiciálne, za splnenia podmienok uvedených v § 135 ods. 2 O.s.p., t. j. za predpokladu, že o tejto otázke nebolo už príslušným orgánom vydané rozhodnutie. Nie je však rozhodujúce, že otázka vlastníctva môže byť riešená aj v samostatnom konaní súdu o žalobe podľa § 80 písm. c) O.s.p..

Z vykonaného dokazovania už pred správnym orgánom je zrejmé, že Urbárski spolumajitelia, pozemkové spoločenstvo bolo na list vlastníctva č. XXXX vpísaný bez toho, aby disponoval právnym titulom na zápis svojho vlastníctva do katastra. Uvedené vyplýva zo záznamového konania č. Z 811/2003, kde nebol predložený žiaden právny titul, ktorý by preukazoval vlastnícke právo vo vzťahu k novovytvorenej CKN p. č. 1479/22, ktorá bola vytvorená z časti pôvodnej PK p. č. 5669 zapísanej v protokole č. 1 k. ú. F.. Samotná nájomná zmluva nemôže byť titulom na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ani výpisy z PK vložky, ktoré svedčia v prospech jednotlivých členov bývalého urbáriátu mesta Tvrdošín (nie pozemkového spoločenstva) a samotnými bývalými urbárialistami bol uplatnený reštitučný nárok podľa zákona o pôde, z čoho vyplýva, že členovia pozemkové spoločenstva majú za to, že ich vlastnícke právo v období neslobody zaniklo. Ak bol teda tento údaj o vlastníctve pozemkového spoločenstva spochybnený a ako na hodnoverný údaj sa naň nemôže prihliadať, bolo potrebné prejudiciálne určiť, či existuje subjekt, ktorému svedčí vlastnícke právo k pôvodnej PK p. č. 5669 na základe iných dôkazov a či je týmto subjektom práve predávajúci z kúpnej zmluvy, ktorá bola predložená na vklad do katastra (PD Žiarec).

V tejto súvislosti je potrebné prihliadnuť na reštitučné konania, ktoré ohľadne aj tejto pozemnoknižnej parcely boli a sú vedené na Obvodnom pozemkovom úrade Námestovo a v minulosti na Pozemkovom úrade Dolný Kubín a Okresnom úrade Tvrdošín. Bolo nesporne preukázané a svedčí o tom vyjadrenie Obvodného pozemkového úradu Námestovo zo dňa 15. mája 2011, že jednotlivými spoluvlastníkmi Pozemkového spoločenstva Tvrdošín bol uplatnený reštitučný nárok aj na vydanie PK p. č. 5669. Vo vzťahu k tejto parcele (z ktorej časti bola vytvorená parcela CKN p. č. 1479/22) doposiaľ nebolo vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým by sa ukončilo toto reštitučné konanie. V tejto časti odôvodnenia je potrebné poukázať na chronológiu jednotlivých vydávaných reštitučných rozhodnutí, ktoré zo všetkých vydaných rozhodnutí zostali právoplatné.

Jedná sa o rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č.k. ROK 194-1-C1/1995, ktoré bolo zrušené rozhodnutím Krajského úradu Žilina č. 98/01635/150-15C zo dňa 9. februára 1998, ktoré však bolo v tejto časti zrušené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR č.k. 1834/98-43012-An zo dňa 16. marca 1998.

Rovnako zostalo právoplatné rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-A1/1995, ktoré taktiež bolo zrušené vyššie uvedeným rozhodnutím Krajského úradu v Žiline a ktoré rozhodnutie bolo rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR vyššie uvedeného čísla konania zrušené.

Rozhodnutie č. k. ROK 194-1-BI/1995 bolo taktiež zrušené rozhodnutím Krajského úradu v Žiline č. k. 97/11498/150-15C z 23. decembra 1997, avšak toto rozhodnutie bolo Ministerstvom pôdohospodárstva SR č. k. 598/98-430/2 potvrdené.

Ďalej je právoplatné rozhodnutie Okresného úradu Tvrdošín, odbor OPLH 98/00946-017 zo dňa 12. júna 1998, ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10S/104/1998, ako aj rozhodnutie Okresného úradu Tvrdošín, odbor PPaLH č. PPLH-2001/00994,2 z 27.2.2001, ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10S/78/2001.

Rozhodnutia, ktoré zostali právoplatné, ani jedno z nich neriešilo PK p. č. 5669. Čo sa týka rozhodnutia ROK 194-1-AI/995, toto riešilo vydávané parcely, to znamená nie parcely, ktoré sú zastavané a ktoré pre zákonnú prekážku nie je možné vydať. Okrem toho riešilo len parcely vo vložke 1 po parcelné číslo 5286. Rozhodnutie ROK 194-1-BI/1995 (ktoré však bolo zrušené a nie je právoplatné) riešilo len parcely uvedené vo vložke 1 po parcelné číslo 5556. Rozhodnutie ROK 194-1-CI/1995 riešilo len vložku 287. Rozhodnutie Okresného úradu Tvrdošín, odbor OPLH 98/00946-017 zo dňa 12. júna 1998 tak tiež neriešilo PK p. č. 5669 vo vl. 1, ako aj rozhodnutie Okresného úradu Tvrdošín, odbor PPaLH č. PPLH-2001/00994,2 z 27. februára 2001. Práve posledné citované rozhodnutie jednoznačne v odôvodnení uvádza, že nebolo ešte právoplatne rozhodnuté okrem iného aj o PK p. č. 5669, ako jednej z parciel, ktoré sa celé nevydávajú, nakoľko je tu zo zákona prekážka. Teda pri vydaní tohto rozhodnutia bolo správny orgán zrejme, že vo vzťahu k tejto parcele ešte nebolo vydané konečné reštitučné rozhodnutie. Ak obvodný pozemkový úrad vo svojom vyjadrení na výzvu súdu zo dňa 15. mája 2011 uviedol, že o tejto parcele bolo rozhodované v rozhodnutí ROK 194-1-B 1/1995, bez polemizovania s jeho právnym názorom o tom, že toto rozhodnutie je doposiaľ právoplatné a vykonateľné, je však z neho zrejme, že vo výroku tohto rozhodnutia sa PK p. č. 5669 nenachádza, ale len v odôvodnení tohto rozhodnutia a teda nebolo o nej ani týmto rozhodnutím rozhodované.

V súčasnej dobe teda nie je rozhodnuté o PK p. č. 5669, zapísanej v protokole 1 v k. ú. F., na ktorú bol uplatnený reštitučný nárok a ktorá je sčasti zastavaná. To znamená, že stále prebieha reštitučné konanie v zmysle zák. č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, okrem iného i § 5 ods. 3 citovaného zákona, podľa ktorého povinná osoba je povinná s nehnuteľnosťami až do ich vydania oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára, odo dňa účinnosti tohto zákona nemôže tieto veci, ich súčasti a príslušenstvo previesť do vlastníctva iného. Takéto právne úkony sú neplatné. V tomto reštitučnom konaní sú oprávnenými osobami jednotlivé fyzické osoby bývalého spolujiteľstva urbarialistov Mesta Tvrdošín a povinnou osobou je Poľnohospodárske družstvo ŽIAREC. Poľnohospodárske družstvo teda do ukončenia reštitučného konania právoplatným rozhodnutím nemôže disponovať s predmetom reštitučného konania a každý prevod vlastníckeho práva uskutočnený v priebehu reštitučného konania je absolútne neplatný. Ak teda v tomto časovom úseku uskutočnili prevod povinná osoba (navrhovateľ v rade BI) a tretia osoba (navrhovateľ v rade AI), takýto právny úkon je neplatný, pretože povinná osoba nemôže túto nehnuteľnosť previesť do vlastníctva iného. To znamená, že v zmysle § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona prevodca nie je oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou a zmluva súčasne odporuje zákonu, konkrétne § 5 ods. 3 z. č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Preto odporca rozhodol vecne správne, keď návrh na vklad vlastníckeho práva z takto absolútne neplatnej kúpnej zmluvy zamietol. Z tohto dôvodu bolo jeho rozhodnutie potvrdené.

V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že kým nebude právoplatne rozhodnuté o reštitučnom návrhu oprávnených osôb podielnikov Pozemkového spoločenstva Mesta Tvrdošín ohľadne pôvodnej PK p. č. 5669, nebude môcť ani jedna strana reštitučného konania, t. j. ani povinná osoba ani oprávnené osoby túto nehnuteľnosť prevádzať a povinná osoba môže vykonávať len úkony v súvislosti s jej užívaním riadneho hospodára. Bude potrebné, aby v meritórnom rozhodnutí o reštitučnom nároku, ak príslušný správny orgán dospeje k záveru, že oprávnené osoby spĺňajú podmienky zákona o pôde, avšak z dôvodu zákonných prekážok sa im nepriznáva vlastnícke právo k časti parcely, aby bola časť PK p. č. 5669, ktorá sa nevydáva, špecifikovaná v tomto rozhodnutí v súlade s Katastrálnym zákonom a to konkrétne s § 42 ods. 2 písm. c) - podľa katastrálneho územia, parcelného čísla, parcely registra „C“, druhu pozemku a výmery pozemku. Až týmto spôsobom, t. j. oddelením časti pôvodnej PK parcely 5669 geometrickým plánom na samostatnú parcelu, ktorú nie je možné vydať, špecifikovanú parcelným č.

registra „C“, druhom pozemku a jeho výmerou, bude možné potom založiť list vlastníctva na túto parcelu v prospech povinnej osoby. Zvyšná časť pôvodnej PK p. č. 5669, ktorá taktiež bude špecifikovaná podľa údajov v zmysle § 42 ods. 2 písm. c) Katastrálneho zákona ako samostatná parcela, ktorú možno navrátiť podielnikom - oprávneným osobám, bude môcť byť zapísaná do katastra nehnuteľností ako ich spoluvlastníctvo a to na základe výroku reštitučného rozhodnutia. Iným spôsobom nebude môcť byť disponované s pôvodnou PK parcelou 5669 a to ani zo strany Poľnohospodárskeho družstva ŽIAREC, ani zo strany jednotlivých spoluvlastníkov Pozemkového spoločenstva Mesta Tvrdošíň (a už vonkoncom nie samotného pozemkového spoločenstva).

Nemožno v katastrálnom konaní ani vyčkať na rozhodnutie v reštitučnom konaní, prerušiť katastrálne konanie a potom rozhodnúť o vklade vlastníckeho práva do katastra, pretože zmluva bola uzavretá skôr, ako bolo vydané reštitučné rozhodnutie a teda je absolútne neplatná od počiatku a nemôže konvalidovať ani po vydaní reštitučného rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov súd nemohol priznať odvolacím námietkam navrhovateľom úspech. Tieto námietky boli sčasti dôvodné, keď tvrdili, že pozemkové spoločenstvo nemôže byť zapísané na LV, pretože neexistuje právny titul, ktorým by vlastníctvo nadobudlo. Na druhej strane však súd nemohol prisvedčiť argumentácii, že už samotný fakt, že časť PK p.č. 5669 je zastavaná, je titulom na nadobudnutie vlastníckeho práva navrhovateľa v rade BI, ktorý preto môže s časťou pozemnoknižnej parcely (bez bližšieho špecifikovania jej zastavanosti) disponovať. Súd poukazuje na odôvodnenie vyššie, podľa ktorého je potrebné vyčkať na právoplatné reštitučné rozhodnutie a vlastníctvo k zastavanej (i nezastavanej) časti parcely bude s konečnou platnosťou zrejmé až týmto momentom. Čo sa týka námietky, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v rozpore so zákonom pre uplynutie lehôt na rozhodnutie o proteste prokurátora, na základe ktorého odporca rozhodol, súd uvádza, že lehoty uvedené v § 26 z.č. 153/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov sú lehotami zákonnými, avšak ich nedodržanie samo osebe nespôsobuje nezákonnosť takto vydaného rozhodnutia. Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. súd prihliadne len na tie vady, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Nedodržanie lehôt nemalo vplyv na meritórne rozhodnutie ani na procesné práva navrhovateľov (ktorí sa nestotožnili s protestom prokurátora, nedali naň podnet a nedodržaním lehôt nebolo ich právne postavenie nijako zhoršené), a preto nie je takouto vadou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ A prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom súd konštatuje, že v súčasnej dobe nie je rozhodnuté o PK p.č. 5669 zapísanej v PK protokole 1 k. ú. F., na ktorú bol uplatnený reštitučný nárok a ktorá je sčasti zastavaná. Súd dospel k záveru, že stále prebieha reštitučné konanie v zmysle zák. č. 229/1991 Zb. a poukázal na § 5 ods. 3 citovaného zákona, podľa ktorého povinná osoba (navrhovateľ B) je povinná s nehnuteľnosťami až do ich vydania oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára a odo dňa účinnosti tohto zákona nemôže tieto veci, ich súčasti a príslušenstvo previesť do vlastníctva iného. Takéto úkony sú neplatné. Podľa názoru súdu navrhovateľ B/ ŽIAREC, poľnohospodárske družstvo, nemôže do ukončenia reštitučného konania disponovať s predmetnom reštitučným konaním a každý prevod uskutočnený v priebehu reštitučného konania je absolútne neplatný. Takýto záver súdu podľa navrhovateľa A je však v rozpore s vykonaným dokazovaním a nezodpovedá účinnej právnej úprave. Podľa názoru navrhovateľa A/ súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú dané odvolacie dôvody v zmysle § §205 ods.2 písm. d) a f) O.s.p..

Uviedol, že v žiadnom z doterajších dlhotrvajúcich konaní či už správnych alebo súdnych nebola spochybnená skutočnosť, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom kúpy sa v zmysle reštitučného zákona nevydávajú, nakoľko sa jedná o zastavané plochy a charakter stavby bráni poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu pozemku. Rozhodnutie súdu je preto odporujúce požiadavke predvídateľnosti postupu súdu a tým aj právu na spravodlivý proces.

Dôvodil rozhodnutím č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, právoplatné dňa 27. februára 1995, ktorým správny orgán rozhodol o reštitučnom nároku o spornej parcele č. 5669 z PK č. 1, pričom správny orgán Obvodný pozemkový úrad v Námestove na dožiadanie súdu v odpovedi zo dňa 15. mája 2011 potvrdil, že uvedený pozemok nie je možné vydať, pretože po prechode do vlastníctva JRD bol zastavaný, čo je pre vydanie takéhoto pozemku zákonnou prekážkou. Za takýchto skutkových okolností, kedy orgán, konajúci o reštitučnom nároku má za to, že uplatnenom nároku podielnikov Urbárskeho spoločenstva už bolo právoplatne rozhodnuté, a vo veci ďalej nekoná s poukazom na vydané právoplatné rozhodnutie, nemôže byť správnym opačný záver súdu (ktorý je viazaný rozhodnutím vydaným v reštitučnom konaní príslušným orgánom).

Taktiež podľa jeho názoru odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odporuje požiadavke náležitého hodnotenia dôkazov formulovanej v ustanovení § 132 O.s.p..

Navrhovateľ A opätovne poukázal na argumenty preukazujúce vecnú nesprávnosť a nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Hoci v priebehu konania o podanom návrhu na vklad od roku 2003 sa dospelo k záveru, že vlastnícke právo k predmetnej parcele je sporné, správa katastra v ostatnom rozhodnutí konštatovala, že vychádza zo zápisov v katastri nehnuteľností, a to bez toho, aby sa meritórne zaoberala tým, či Urbárski spolumajitelia, pozemkové spoločenstvo Tvrdošín, sú skutočnými vlastníckmi podľa práva. Takýto záver je však nesprávny a nezákonný. Navrhovateľ A/ poukazuje na skutočnosť, že subjekt Urbárski spolumajitelia, pozemkové spoločenstvo Tvrdošín, bol na LV č. XXXX k. ú. F. ako vlastník spornej parcely zapísaný nezákonne, a to až v roku 2003 a to formou záznamu, kedy ako je zrejmé, zápis záznamom do katastra nehnuteľností nemá konštitutívne účinky. Tento fakt bol v konečnom dôsledku konštatovaný aj v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 7., keď súd konštatuje, že v súdnom konaní bolo preukázané, že údaje katastra (údaj o vlastníckom práve subjektu Urbárski spolumajitelia, pozemkové spoločenstvo Tvrdošín na LV XXXX k. ú. F.) nie sú hodnoverné. Na str. 7 dole odôvodnenia napadnutého rozsudku súd ďalej uviedol, že subjekt Urbárski spolumajitelia bol na list vlastníctva č. XXXX vpísaný bez toho, aby disponoval právnym titulom na zápis svojho vlastníctva do katastra. V súlade s týmto záverom súd aj na str. 10 zhora výslovne vylučuje možnosť samotného pozemkového spoločenstva disponovať s pôvodnou PK parcelou.

Ďalej uviedol, že listinné dôkazy, predložené navrhovateľmi v konaní pred príslušnou správou katastra preukazujú, že vlastnícke právo predávajúceho a teda jeho oprávnenie s predmetom kúpnej zmluvy disponovať bolo v konaní náležité a dostatočným spôsobom preukázané. Navrhovateľ A má za to, že právo predávajúceho nakladať s predmetom kúpnej zmluvy je jednoznačné a zrejmé z ustanovení zákona č. 81/1949 Zb. o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov (§ 1 vlastnícke právo k majetku bývalých urbárikov, komposesorátov ... prechádza na jednotné roľnícke družstvá zriadené podľa zákona č. 69/1949 Zb.) Právny predchodca predávajúceho (JRD Tvrdošín) nadobudol v súlade s vyššie uvedeným ustanovením k predmetným nehnuteľnostiam vlastnícke právo ex lege a súčasný predávajúci je právnym nástupcom JRD Tvrdošín. Zároveň, jedná sa o pozemok, ktorý bol síce vyvlastnený v zmysle vyššie uvedeného zákona, avšak pre zákonné prekážky nebolo možné v zmysle reštitučných zákonov vrátiť pôvodným vlastníkom -oprávneným osobám, nakoľko bol zastavaný stavbou vo vlastníctve kupujúceho (§ 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 229/1991 Zb.). Pôvodným vlastníkom by za ne len prislúchala finančná náhrada. Oprávnenie predávajúceho PD ŽIAREC nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami je v kontexte s vyššie uvedeným zrejmé, nakoľko tento zostal jeho vlastníkom, keďže nehnuteľnosti neboli vydané pôvodným vlastníkom (o. i. § 42a zákona č. 330/1991 Zb.). Túto skutočnosť potvrdzuje aj Obvodný pozemkový úrad v Námestove, ktorý potvrdil, že daná nehnuteľnosť nie je predmetom vydania v reštitučnom konaní, ale je predmetom náhrady ako zastavaná plocha.

Taktiež uviedol, že subjekt Urbárski spolumajitelia, pozemkové spoločenstvo Tvrdošín nemôže svoje vlastnícke právo odvodzovať od vlastníckeho práva jednotlivých členov - oprávnených osôb a teda tento subjekt nemá žiadny právny titul, na základe ktorého by bolo možné uvažovať o tom, že Urbárski spolumajitelia, pozemkové spoločenstvo Tvrdošín je vlastníkom parciel. Pôda odňatá tak podľa zákona

č. 81/1949 Zb. ako aj podľa zákona č. 2/1958 Zb. bola v zmysle reštitučných zákonov navrátená len individuálnym vlastníkom, t.j. zákon umožňoval len individuálnu obnovu vlastníckych práv (resp. užívacích práv) v prospech jednotlivých vlastníkov spoločnej nehnuteľnosti.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie navrhovateľ B Žiarec, poľnohospodárske družstvo so sídlom v Tvrdošíne prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a zrušil rozhodnutie odporcu, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd nevyhodnotil správne dosah tzv. blokačného ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb..

Podľa názoru navrhovateľa B právna veta súdom citovaného ustanovenia zákona - blokačného ustanovenia - sa uplatňuje len na nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom vydania oprávnenej osobe. Ustálené výkladové pravidlá ako aj súdna prax ustaľujú: „Ak by došlo k prevodu nehnuteľnosti, ktorú nemožno vydať oprávnenej osobe pre zákonné prekážky (napr. § 11), takýto prevod neodporuje zákonu. (Jozef Gaisbacher - Základy pozemkového práva - str. 78 ods. 3 posledná veta - vysvetlivky k § 5) Za tohto stavu pre rozhodnutie vo veci bolo potrebné zo strany súdu ustáliť, či sa na daný pozemok C-KN prac. č. 1479/22, 1479/40, 1479/41 podľa GP 62/2002 k. ú. F. vzťahuje zákonná prekážka pre jej vydanie. V danom prípade boli predložené a súčasťou spisu správneho orgánu a súdu sa stali listinné dôkazy, ktoré preukazujú faktický charakter predmetného pozemku, C-KN parc. č. 1479/22 zast. plochy a nádvoria o výmere 319 m², 1479/40 zast. plochy a nádvoria o výmere 147 m². C-KN parc.č. 1479/41 zast. plochy a nádvoria o výmere 534 m² k. ú. F.. V prílohe pripojený GP č.62/2002 preukazuje, že predmetný pozemok je nesporne podľa druhu zastavaným pozemkom. Ide o skutočnosť, ktorá nie je medzi účastníkmi sporná, a ako takú ju mal aj vo svojom rozhodovaní posudzovať správy orgán ako aj Krajský súd Žilina. Krajský súd a podobne aj Správa katastra Tvrdošín opomenula vyhodnotiť a venovať sa faktickému posúdeniu charakteru pozemku, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy V 1204/2003. V danom prípade sa za žiadnych okolností nemohlo ani jednať o pozemok, ktorý by mohol byť oprávneným osobám vydaný pre zákonné prekážky uvedené v § 11 zák. č. 229/1991 Z.z..

Taktiež uviedol, že podľa jeho názoru rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 191-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 mohlo byť zákonne zrušené len v preskúmvacom konaní súdnom a nie rozhodnutím Krajského úradu v Žiline, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997, ktoré bolo následne potvrdené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998. Ak Krajský úrad Žilina, odbor PPLH, Ministerstvo pôdohospodárstva konali podľa § 65-68 zákona č.71/167 Zb. o správnom konaní v platnom znení, prekročili tým svoje zákonné kompetencie a ide teda o nulité rozhodnutie so všetkými dôsledkami.

Odporca navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Účastník konania C. I. k odvolaniu navrhovateľov A a B uviedol, že podľa jeho názoru vo veci bolo vykonané dokazovanie v potrebnom rozsahu. Právny záver súdu v napadnutom rozsudku je správny a zodpovedajúci zákonu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok krajského súdu, rozhodnutie odporcu ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, pričom napadnuté rozhodnutie odporcu skúmal najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľov A a B uvedenými v opravnom prostriedku a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu a po zistení, že odvolania boli podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250s O.s.p.) vec prejednal, pričom senát odvolacieho súdu jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniam nemožno priznať úspech. Preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia

rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17. júla 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis odporcu, mal za preukázané, že odporca rozhodnutím č. V 1204/2003 zo dňa 13. augusta 2010 zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností vo veci účastníkov kúpnej zmluvy ŽIAREC, poľnohospodárske družstvo ako predávajúcim a COOP Jednota Trstená, spotrebné družstvo, ako kupujúcim, týkajúcej sa prevodu časti pozemnoknižnej parcely č. 5669, evidovanej v pozemnoknižnom protokole č. 1 pod AI r. č. 157 pre k. ú. F., ktorá podľa priloženého geometrického plánu č. 45/2001 vyhotoveného C. N., tvorí parcely č. 11 o výmere 918 m², č. 12 o výmere 39 m² a č. 13 o výmere 43 m² parcely č. 1479/22 o výmere 1000 m² a ktorá rozdelením podľa Geometrického plánu č. 62/2002, vyhotoveného C. N. je zameraná ako p. č. 1479/22 o výmere 319 m², p. č. 1479/40 o výmere 147 m² a p. č. 1479/41 o výmere 534 m² a to v zmysle § 31 ods. 3 Katastrálneho zákona v znení účinnom do 31. augusta 2009.

Správa katastra Tvrdosín vykonala rozsiahle dokazovanie v rámci ktorého preskúmala predloženú kúpnu zmluvu uzavretú medzi vyššie citovanými účastníkmi konania, preskúmala predložené dôkazy. Uviedla, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia pôvodná KN p. č. 1479/22 o výmere 1000 m² bola zapísaná v prospech Urbárskych spolumajiteľov, pozemkové spoločenstvo Tvrdosín v pomere 1/1-ina. Vlastnícke právo k pozemku bolo zapísané v prospech subjektu Urbárski spolumajitelia, pozemkové spoločenstvo Tvrdosín záznamom č. N 5/2003 pod PVZ č. 281/2003 na základe nájomnej zmluvy, ktorej návrh na zápis bol podaný dňa 13. augusta 2003 (pôvodný zápis bol zapísaný na LV č. XXXX v k. ú. F. po PVZ č. 281/2003).

Ako uviedla v odôvodnení svojho rozhodnutia č. V 1204/2003 zo dňa 13. augusta 2010 Správa katastra vychádzala z platných údajov katastra nehnuteľností, v konkrétnom prípade z údajov LV č. XXXX, k. ú. F., nakoľko ku dňu vydania rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vklad nedošlo k spochybneniu hodnovernosti údajov na LV č. XXXX k. ú. F.. Oprávnenie predávajúceho prevádzať nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom kúpnej zmluvy nebolo preukázané v zmysle § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona a preto správa katastra návrh na vklad vlastníckeho práva zamietla. Spor ohľadne oprávnenia nakladať s pozemkom CKN p. č. 1479/22 môže vyriešiť súd v občianskom súdnom konaní na základe určovacej žaloby.

Podľa § 219 ods.1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia zákona ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 2501 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Z vykonaných dôkazov je nepochybné, že vo vzťahu k pozemnoknižnej p. č. 5669 zapísanej v protokole 1, k. ú. F., ktorá bola predmetom návrhu na vklad kúpnopredajnej zmluvy, vo vzťahu ku ktorej bol návrh na vklad vlastníckeho práva zamietnutý, ktoré rozhodnutie je predmetom prieskumu pred súdom,

vyplývalo, že vo vzťahu k tomuto PKN pozemku prebiehali viaceré reštitučné konania.

Rozhodnutím Pozemkového úradu Dolný Kubín č. k. ROK 194-1-A1/1995 zo dňa 24. januára 1995 pozemkový úrad schválil dohodu o vydaní nehnuteľností zo dňa 8. júna 1993 a 21. februára 1992 medzi podielníkmi spoločnosti Urbárskych spolumajiteľov Tvrdošín a Poľnohospodárskym družstvom Tvrdošín a Odštepným závozom Námestovo, podľa ktorej sa vydávajú oprávneným osobám zo zákonného dôvodu podľa § 6 ods.1 písm. d) zákona č. 229/1991 Zb. nehnuteľností, ktoré sú uvedené vo výroku. Čo sa týka parcely č. 5669 v Protokole 1, táto sa v rozhodnutí nenachádza. Rovnako o tejto parcele nebolo rozhodované v rozhodnutí OÚ Tvrdošín, odbor OPLH č. 98/00946-017 zo dňa 12. júna 1998, potvrdené rozsudkom KS v Žiline č. k. 10S 78/2001 zo dňa 14. decembra 2001, ani v rozhodnutí Pozemkového úradu Dolný Kubín č.k. ROK 194-1-C1/1995 zo dňa 24. januára 1995.

Čo sa týka námietok odvolateľa - navrhovateľa A týkajúcich sa otázky právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, právoplatné dňa 27. februára 1995, tak v danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu sa bolo potrebné vyjadriť, resp. zaujať právny názor k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 a to najmä vo vzťahu, či toto rozhodnutie zostalo právoplatné a vykonateľné alebo či toto rozhodnutie bolo zrušené v rámci mimo odvolacieho konania. Zároveň z predloženého rozhodnutia č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára vyplýva, že vo výroku tohto rozhodnutia sa PK p.č. 5669 nenachádza.

Podľa § 6 ods. 1 zák. 222/1996 Z.z. (platného v čase rozhodovania Krajského úradu Žilina - dňa 23. decembra 1997 vo vzťahu k rozhodnutiu pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK -1- B1/1995 zo dňa 24.januára 1995) krajský úrad vykonáva štátnu správu na jednotlivých úsekoch podľa prílohy podľa tohto zákona alebo ak to ustanoví osobitný zákon.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 222/1996 Z.z. Krajský úrad plní ďalej tieto úlohy a) vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni konajú okresné úrady.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 222/1996 Z. z. ministerstvá, do ktorých pôsobnosti patria úseky štátnej správy vykonávanej krajskými úradmi a okresnými úradmi a) riadia výkon štátnej správy uskutočňovanej krajskými a okresnými úradmi na jednotlivých úsekoch štátnej správy vydávaním všeobecne záväzných právnych predpisov, smerníc a pokynov, zjednocovaním postupu pri ich používaní, vypracovaním koncepcie rozvoja úseku štátnej správy a preskúmaním rozhodnutí podľa osobitných predpisov a kontrolujú tento výkon.

Podľa § 12 písm. e) zák. č. 222/1996 Z.z. zrušujú sa pozemkové úrady.

Podľa § 13 ods. 1 zák. č. 222/1996 Z.z. pôsobnosť orgánov miestnej štátnej správy uvedených v § 12 vymedzená zákonmi a inými právnymi predpismi prechádza dňom účinnosti tohto zákona na okresný úrad, ak ju tento zákon v prílohe nezveruje krajskému úradu.

Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššie stupňa nadriadený správneho orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa ust. § 67 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. účinného do 31. decembra 2003 rozhodnutie, ktorým sa účastníkovi konania dal súhlas na občianskoprávny alebo pracovnoprávny úkon, alebo ktorým sa rozhodlo vo veci osobného stavu občana, nemožno mimo odvolacieho konania zrušiť alebo zmeniť, ak účastník konania nadobudol práva dobromyseľne.

Podľa § 67 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. účinného do 31. decembra 2003 ak sa podľa platných právnych predpisov podal návrh na preskúmanie správneho rozhodnutia súdom, nemôže správny orgán toto rozhodnutie mimo odvolacieho konania zrušiť alebo zmeniť, okrem toho ak by plne vyhovel

všetkým účastníkom konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti udáva, že predmetné rozhodnutie - rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 bolo v rámci konania podľa §§ 65-68 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) preskúmanie rozhodnutia mimoodvolacieho konania zrušené rozhodnutím Krajského úradu Žilina, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. j. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 2007, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva Pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. februára 1998. Tieto dve rozhodnutia nie je možné považovať za nulitné akty (vydané mimo kompetencie resp. právomoci daných správnych orgánov), ako to uvádzajú odvolatelia vo svojich odvolaniach.

V danom prípade je nesporné, že podľa zákona č. 222/1996 Z.z. boli s účinnosťou ku dňu 24. júlu 1996 zrušené pozemkové úrady (teda aj Pozemkový úrad Dolný Kubín), pričom podľa § 12 a § 13 predmetného zákona pôsobnosť orgánov štátnej správy uvedených v § 12 vymedzená zákonmi a inými právnymi predpismi prešla dňom účinnosti tohto zákona na okresný úrad, ak ju tento v prílohe nezveruje krajskému úradu. Podľa ust. § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 222/1996 Z. z. krajský úrad vykonáva štátnu správu na jednotlivých úsekoch podľa prílohy tohto zákona, alebo ak to ustanoví osobitný zákon. Krajský úrad plní ďalej úlohy: vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni konajú okresné úrady alebo obce, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Následne v rámci svojej kompetencie v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 222/1996 Zb. MP SR rozhodnutie KU Žilina potvrdilo.

V danom prípade teda odvolací súd vyslovil názor, že bolo v plnej právomoci rozhodovať v rámci mimo odvolacieho konania (§ 65- 68 zákona č. 71/1967 Zb., Správneho poriadku), a to vo vzťahu k príslušnému reštitučnému rozhodnutiu (rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194 I- B1/1995 zo dňa 24. januára 1995), a to Krajským úradom Žilina, odborom pozemkovým, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva s poukazom na ust. § 65 ods. 1 Správneho poriadku, nakoľko tento bol nadriadeným orgánom vo vzťahu k okresnému úradu, odboru pozemkovému, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, na ktorý prešli kompetencie v zmysle § 13 zákona č. 222/1996 Z. z. z Pozemkového úradu Dolný Kubín. Nebolo sporné, že proti rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-I-B 1/1995 nebol podaný opravný prostriedok. T. j. podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade bolo v plnej kompetencii Krajského úradu v Žiline a následne aj Ministerstva pôdohospodárstva SR rozhodovať v rámci mimoodvolacieho konania podľa ust. § 65 a nasl. Správneho poriadku, nakoľko je nepochybné, že na konanie podľa reštitučného zákona (zákona č. 229/1991 Zb.) sa vzťahuje Správny poriadok, generálne s výnimkou podávania opravných prostriedkov proti rozhodnutiam obvodných pozemkových úradov podľa § 9 ods. 6 predmetného zákona.

Ďalej odvolací súd udáva, že keďže neexistuje právoplatné reštitučné rozhodnutie vo vzťahu k pozemku, ktorý je predmetom kúpnej zmluvy a na ktorý bol uplatnený reštitučný nárok, odporca rozhodol správne, ak návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zamietol Podľa názoru odvolacieho súdu povinná osoba, resp. predávajúci nemohol platne previesť predmetný pozemok na kupujúceho s poukazom na ust. § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb., ktorý hovorí o blokácii pozemkov, na ktoré je uplatnený reštitučný nárok. Predmetný prevod je tak v zmysle uvedeného ustanovenia absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť odporca aj súd musia prihliadať ex offio.

Odvolací súd pochybenie v konaní správneho orgánu ako i súdu prvého stupňa nezistil. Odvolacie dôvody neboli takého charakteru, že by mohli spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho

poriadku, keď navrhovatelia A a B raďe neboli v konaní úspešní a odporca zo zákona nemá nárok na ich náhradu. Účastníkom konania na strane odporcu trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.